

FAPTELE APOSTOLILOR

4

Înaintarea Bisericii cu Evanghelia,
prin puterea Duhului,
fără nicio piedică, până la marginile pământului

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă "Harul"
Titan-București
februarie, 2012

Versetul de memorat

*Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei.
Când a sosit, l-au dus în odaia de sus.
Toate văduvele l-au înconjurat plângând și
i-au arătat hainele și cămășile, pe care le
făcea Dorca, pe când era cu ele. Fapte 9:39*

Secțiunea a treia a cărții *Faptele apostolilor* (9:32-12:24) are în centru convertirea sutașului roman Corneliu care este povestită de două ori și ocupă cel mai mare spațiu al acestei secțiuni. Inițiativa mântuirii lui Corneliu îi aparține lui Dumnezeu și pentru această misiune este ales Petru și nu unul dintre creștinii care vorbeau grecește. Aceștia din urmă vor juca un rol important în Antiohia.

În cartea *Faptele apostolilor* sunt foarte cunoscute călătoriile misionare ale lui Pavel. Dar nu sunt mai puțin importante nici călătoriile pastorale ale lui Petru. Într-o perioadă de liniște, când prigoana încetase, Petru pleacă din Ierusalim și vizitează bisericile înființate în anii de prigoană, pe teritoriul Iudeii.

Citește Fapte 9:32-35.

De ce s-a coborât Petru la Lida? (v. 32)

Ce crezi că înseamnă că Petru „cerceta pe toți sfinții”?

Verbul *cerceta*, în gr. *dierchomai*, înseamnă pur și simplu „a călători”, „a traversa” o zonă anume. Petru

În anul 39 d.H., Caligula i-a ordonat lui Petronius să înalțe o statuie a Împăratului în Templul de la Ierusalim. Acest fapt a stârnit bineînțelele revolte iudeilor, care din prizonieri ai creștinilor au devenit prizonieri de romani. Acest eveniment împreună cu convertirea lui Saul au contribuit se pare la încetarea, cel puțin temporară, a persecuției împotriva creștinilor.

Fapte 9:32 *Pe când cerceta Petru pe toți sfinții, s-a pogorât și la cei ce locuiau în Lida. 33. Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat. 34. „Enea”, i-a zis Petru, „Isus Hristos te vindecă; scoală-te, și fă-ți patul.” Și Enea s-a sculat îndată. 35. Toți locuitorii din Lida și din Saron, l-au văzut, și s-au întors la Domnul.*

pornește din zona deluroasă a Ierusalimului și coboară (geografic) spre câmpiile vestice ale Iudeii până la Lida. Călătoria lui Petru nu era o simplă excursie, ci avea un scop spiritual, de a-i edifica spiritual pe credincioși.

Lida era o cetate în seminiția lui Efraim la granița cu Iuda (vezi harta). Este identificată cu cetatea Lod din Ezra 2:33 și 1 Cronici 8:12. Numită de greci *Diospolis* sau *Cetatea lui Jupiter*, Lida era situată la aprox. 16 km sud-est de Iope (actualul Jaffa) și cam la o zi distanță de mers de Ierusalim. Tradiția spune că Împăratul Iustinian a ridicat o biserică în acest oraș.

Pe cine a găsit Petru în Lida? (v. 33)

Ce experiență avea Petru în materie de vindecare a ologilor? Corelează cu Fapte 3:1-11.

Ce asemănări și ce deosebiri vezi între cele două vindecări? (v. 34 și Fapte 3:6-8)

Ce asemănări și ce deosebiri vezi între reacțiile celor din jur în cele două cazuri? (v. 35 și Fapte 3:9-11)

Ce au făcut locuitorii din Lida când au văzut minunea aceasta?

Crezi că Petru le-a și predicat Evanghelia? Corelează cu Fapte 3:12-26.

Cum îți explici că lucrarea pastorală a lui Petru de încurajare a credincioșilor s-a transformat în lucrare misionară?

Atât Petru cât și Pavel au împletit lucrarea misionară cu cea pastorală. Vizitarea credincioșilor spre a-i întări spiritual creează ocazii de a mărturisi Evanghelia celor necredincioși. O separare absolută a celor două lucrări este departe de spiritul biblic.

Citește Fapte 9:36-43.

Ce se întâmpla în Iope în timp ce Petru era în Lida? (v. 36-38)

Ce afli despre Tabita din versetele 36, 37, 39?

Fapte 9:36 În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume, care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii. 37. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit, și a murit. După ce au scâldat-o, au pus-o într-o odaie de sus. 38. Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el, să-l roage: Nu pregeta să vii până la noi. 39. Petru s-a sculat, și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând, și

Tabita nu avea doar un nume care însemna frumusețe, ci și caracterul ei era frumos, faptele ei erau frumoase. Ce trăsături de caracter reies din descrierea Tabitei?

De ce crezi că l-au chemat frații din Iope urgent pe apostolul Petru? (v. 38b)

Cum a răspuns Petru chemării lor? (v. 39a)

Ce reiese din această promptitudine cu care răspunde Petru?

Ce a rămas în urma Tabitei, după moartea ei? (v. 39b)

Dacă ai muri astăzi, ce lași în urmă? Ce ar putea arăta cei rămași în viață altora din lucrarea ta? Ce s-ar spune despre tine? De ce?

Ce a făcut Petru după ce a ascultat mărturia ucenicilor din Iope despre Tabita? (v. 40-41)

De ce crezi că a scos afară pe toată lumea? Nu era bine să vadă cât mai mulți minunea? De unde crezi că a luat exemplu?

i-au arătat hainele și cămășile, pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele. 40. Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat, și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup, și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii, și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor. 41. El i-a dat mâna, și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve, și le-a pus-o înaintea vie. 42. Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope și mulți au crezut în Domnul. 43. Petru a rămas multe zile în Iope la un tăbăcar, numit Simon.

Tabita în aramaică însemna „gazelă” sau „câprioară” și era un simbol al frumuseții. Compară cu Cântarea cântărilor 2:9, 17. Dorca era echivalentul grecesc al aramaicului Tabita. Era ceva obișnuit în vremea aceea ca cineva să aibă două nume, unul aramaic sau ebraic și unul grecesc sau latinesc (de ex. Ioan și Marcu, Saul și Pavel). Tabita este a doua femeie nominalizată de Luca în *Fapte* după Cincizecime, prima fiind Safira.

Cum a înviat-o Petru pe Tabita? Corelează cu rugăciunea lui Isus la mormântul lui Lazăr (Ioan 11).

Care a fost urmarea acestei minuni? (v. 42)

Cum crezi că au ajuns să creadă în Domnul Isus pornind de la o minune? Ce făcea Petru după fiecare minune? Spre cine îndrepta atenția?

Petru, ca de altfel toți ucenicii Domnului, nu a făcut din minuni un spectacol public, ci un prilej de a-L predica pe Domnul Isus Hristos. De aceea ambele minuni, vindecarea lui Enea din Lida și învierea Tabitei din Iope, au ca urmare întoarcerea oamenilor la Dumnezeu și credința în Hristos, și nu creșterea popularității lui Petru sau a prestigiului său de vindecător.

De ce crezi că Petru a rămas încă multe zile în Iope? (v. 43)

De ce crezi că Simon Petru a rămas la Simon tăbăcarul?

Iope este port la Marea Mediterană, același cu Iafro din Iosua 19:46 și cu actualul Jaffa. Compară și cu Iona 1:3. Numele înseamnă în ebraică „frumusețe”. Unii cred că numele provine de la numele fiicei lui Aeolus, soția lui Cepheus care a fondat orașul. Alții cred că numele Iaffo provine de la Iafet, ai cărui urmași au populat Europa, pentru că de la Iaffo se poate vedea Europa.

Lecția 15

Biserica ajunge cu Evanghelia la romani

Versetul de memorat

Atunci Petru a început să vorbească și a zis: „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El. Fapte 11:34-35

Niciodată nu știi până unde vei ajunge atunci când pleci urmând trimiterea lui Dumnezeu. Petru a plecat inițial până la Lida (aprox. 50 de km de Ierusalim), de acolo a fost chemat la Iope (încă vreo 16 km), pentru ca de aici să fie chemat la Cezareea (aprox. 95 de km de la Ierusalim).

Citește Fapte 10:1-8.

Scrie ce afli despre Corneliu. (v. 1-2)

Ce anume caracteriza viața lui spirituală?

Ce legătură crezi că este între cariera lui și credința lui?

Crezi că îi era ușor să fie credincios cu meseria pe care o avea? De ce?

Fapte 10:1 În Cezarea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de ostași numită „Italiana”. 2. Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului, și se ruga totdeauna lui Dumnezeu. 3. Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el, și i-a zis: „Cornelie!” 4. Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat, și a răspuns: „Ce este, Doamne?” Și îngerul i-a zis: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El și-a adus aminte de ele. 5. Trimite acum niște oameni la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru. 6. El găzduiește la un om, numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să faci.” 7. Cum a plecat îngerul, care vorbise cu el, Corneliu a chemat două din slugile

Ce îl anunță îngerul care îl vizitează? (v. 3-6)

Ce înveți despre rugăciune și binefaceri din această experiență a lui Corneliu?

De ce crezi că i-a spus să-l cheme pe Petru? (v. 6)

Știi că Dumnezeu îți cunoaște adresa? Chiar și atunci când stai cu chirie!

Ce a făcut Corneliu după această vedenie? (v. 7-8)

Ce denotă acțiunea lui Corneliu?

Ce înveți despre credință și ascultare din acțiunile lui Corneliu?

După ce ni-l prezintă pe centurionul roman Corneliu din Cezareea, Luca, inspirat de Duhul Sfânt, mută reflectorul asupra lui Petru care era la Iope. Oare ascultarea unui centurion roman o va întrece pe cea a unui apostol evreu?

Citește Fapte 10:9-16.

Ce asemănare vezi între spiritualitatea lui Corneliu și cea a lui Petru? (v. 2, 9)

sale, și un ostaș cucernic din aceia care-i slujeau în tot timpul; 8. și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iope.

Cezareea, situată pe coasta Mării Mediterane, a fost reconstruită de Irod cel Mare și numită după numele lui Cezar Augustus. Cetatea îi era dedicată Împăratului și se mai numea *Sebaste*, echivalentul grecesc al lui *Augustus*. Cât timp Iudeea a fost provincie romană, Cezareea a fost reședința guvernatorului roman (vezi Fapte 23:33; 25:6, 13).

Sutaș sau *centurion* însemna comandant peste o sută de soldați. Ori de câte ori apar în Noul Testament, sutașii sunt prezentați într-o lumină favorabilă (Luca 7:2; 23:47; Fapte 27:3 etc.).

O legiune era formată din zece cohorte sau *cete* a câte 600 de soldați fiecare sau din șaizeci de plutoane de câte o sută. Deci o legiune avea aproximativ 6 000 de soldați. Compară cu ce spune Isus în momentul arestării (Matei 26:52-53). Douăsprezece legiuni de îngeri însemna 72 000 de îngeri.

Fapte 10:9 *A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe*

acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea. 10. L-a ajuns foamea, și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească. 11. A văzut cerul deschis, și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ. 12. În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului. 13. Și un glas i-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.” 14. „Nicidecum, Doamne”, a răspuns Petru. „Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.” 15. Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: „Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.” 16. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer.

Ce deosebire vezi între modul în care Dumnezeu i se descoperă lui Corneliu și cum i se descoperă lui Petru? (v. 10-16)

Ce asemănări și deosebiri observi între Petru și Corneliu în privința ascultării de mesajul divin?

De câte ori i s-a spus lui Corneliu ce trebuie să facă și de câte ori lui Petru? Ce înțelegi din asta?

Iată doi oameni care se roagă. La amândoi le vorbește Dumnezeu. Unul era roman, altul era cel dintâi dintre apostolii lui Isus. Dumnezeu vrea să-i apropie ca să îi învețe pe fiecare câte o lecție. Pe Corneliu lecția mântuirii personale prin Isus Hristos, iar pe apostolul Petru lecția mântuirii universale prin Isus Hristos.

Citește Fapte 10:17-48.

Împarte pasajul în paragrafe mai mici. Urmărește împărțirea naturală a textului. Observă, corelează, interpretează și aplică adevărurile biblice.

Fapte 10:17 Pe când Petru nu știa ce să creadă despre înțelesul vedeniei, pe care o avusese, iată că, oamenii trimiși de Corneliu, întrebând de casa lui Simon, au stat la poartă, 18. și au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis și Petru, găzduiește acolo. 19. Și pe când se gândea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: „Iată că te caută trei oameni; 20. scoală-te, pogoară-te, și du-te cu ei, fără șovăire,

căci Eu i-am trimis.” 21. Petru deci s-a pogorât, și a zis oamenilor acelora: „Eu sunt acela, pe care-l căutați; ce pricină vă aduce?” 22. Ei au răspuns: „Sutașul Corneliu, om drept și temător de Dumnezeu și vorbit de bine de tot neamul Iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu, printr-un înger sfânt, să te cheme în casa lui, și să audă cuvintele, pe care i le vei spune.” 23. Petru deci i-a chemat înăuntru, și i-a găzduit. 24. A doua zi, s-a sculat, și a plecat cu ei. L-au însoțit și câțiva frați din Iope. În cealaltă zi au ajuns la Cezarea. Corneliu îi aștepta cu rudele și prietenii de aproape, pe care-i chemase. 25. Când era să intre Petru, Corneliu, care-i ieșise înainte, s-a aruncat la picioarele lui, și i s-a închinat. 26. Dar Petru l-a ridicat, și a zis: „Scoală-te, și eu sunt om!” 27. Și vorbind cu el, a intrat în casă, și a găsit adunați pe mulți. 28. „Știți”, le-a zis el, „că nu este îngăduit de Lege unui Iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam, sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat. 29. De aceea am venit fără cârtire când m-ați chemat; vă întreb dar, cu ce gând ați trimis după mine?” 30. Corneliu

a răspuns: „Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, mă rugam în casa mea la ceasul al nouălea; și iată că a stat înaintea mea un om cu o haină strălucitoare, 31. și a zis: „Cornelie, rugăciunea ta a fost ascultată, și Dumnezeu Și-a adus aminte de milosteniile tale. 32. Trimite dar la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru; el găzduiește în casa lui Simon tâbăcarul, lângă mare; când va veni el, îți va vorbi.” 33. Am trimis îndată la tine, și bine ai făcut că ai venit. Acum dar, toți suntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ți-a poruncit Domnul să ne spui.” 34. Atunci Petru a început să vorbească, și a zis: „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, 35. ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El. 36. El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul tuturor. 37. Știți vorba făcută prin toată Iudea, începând din Galilea, în urma botezului propovăduit de Ioan; 38. cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine, și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de

diavolul; căci Dumnezeu era cu El. 39. Noi suntem martori a tot ce a făcut El în țara Iudeilor și în Ierusalim. Ei L-au omorât, atârându-L pe lemn. 40. Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi, și a îngăduit să Se arate, 41. nu la tot norodul, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El, după ce a înviat din morți. 42. Isus ne-a poruncit să propovăduim norodului, și să mărturisim că El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și al celor morți. 43. Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.” 44. Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul. 45. Toți credincioșii tăiași împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat și peste Neamuri. 46. Căci îi auzeau vorbind în limbi și mărinind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis: 47. „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?” 48. Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei.

Citește Fapte 11:1-18.

Care a fost reacția creștinilor evrei de la Ierusalim când au auzit că și „neamurile”, adică neevreii, au primit Cuvântul Evangheliei? (v. 1-3)

Care era acuzația principală pe care i-o aduceau lui Petru?

Ce era mai important pentru ei, că niște oameni au fost mântuiți sau că Petru a mâncat cu romanii la masă? De ce?

Care sunt elementele pledoariei de autoapărare a lui Petru? (v. 4-16)

Care este concluzia lui Petru? (v. 17)

Ce argument crezi că i-a convins cel mai mult? (v. 18a)

Care este concluzia senzațională la care au ajuns? (v. 18b)

Fapte 11:1 *Apostolii și frații, care erau în Iudea, au auzit că și Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu. 2. Și când s-a suit Petru la Ierusalim, îl muștrău cei tăiați împrejur; 3. și ziceau: „Ai intrat în casă la niște oameni netăiați împrejur; și ai mâncat cu ei.” 4. Petru a început să le spună pe rând cele întâmplăte. El a zis: 5. „Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească, și am avut o vedenie: un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din cer; și a venit până la mine. 6. Când m-am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pământ, fiarele, târâtoarele și păsările cerului. 7. Și am auzit un glas, care mi-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.” 8. Dar eu am răspuns: „Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea.” 9. Și glasul mi-a zis a doua oară din cer: „Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.” 10. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși în cer. 11. Și iată că îndată, trei oameni trimiși din Cezarea la mine, au stat la poarta casei, în care eram. 12. Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Acești șase*

Pentru că o nouă barieră era dată la o parte, de această dată din calea romanilor, pentru a intra în Biserica lui Hristos, Duhul Sfânt coboară din nou ca la Cincizecime. După „cincizecimea evreilor” din Fapte 2, urmează „cincizecimea samaritenilor” în Fapte 8, și apoi „cincizecimea romanilor” în Fapte 10. De fapt, toată această lucrare de convingere a lui Petru și de sincronizare cu oamenii veniți de la Corneliu este lucrarea Duhului Sfânt. Biserica înaintea cu Evanghelia prin puterea Duhului nu doar geografic (de la Ierusalim până la Damasc), ci și cultural (de la evrei, evrei care vorbesc grecește, samariteni și până la romani). Biserica depășește piedică după piedică în misiunea ei spre marginile lumii.

Faptele tale

Stai înaintea lui Dumnezeu și analizează-ți viața de rugăciune, dărnicia, faptele credinței, ascultarea de El, prejudecățile etc.

Dacă e nevoie de un înger, de o vedenie sau de un om al lui Dumnezeu ca să renunți la prejudecăți, idei greșite sau incomplete, roagă-L pe Dumnezeu să intervină.

Scrie mai jos piedicile care te rețin în a împlini complet voia lui Dumnezeu.

Te împiedică meseria sau cariera pe care o ai să-L slujești pe Dumnezeu? Ce înveți de la Corneliu în acest sens?

Ce vrea Dumnezeu să faci ca urmare a studiului din săptămâna aceasta?

frați m-au însoțit și ei, și am intrat în casa omului. 13. El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui, și zicându-i: „Trimite la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru, 14. care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta.” 15. Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei ca și peste noi la început. 16. Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.” 17. Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar, ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?” 18. După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: „Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața.”

Biserica ajunge cu Evanghelia la greci

Versetul de memorat

Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul; și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.

Fapte 11:25, 26

Biserica născută în Ierusalim, în ziua Cincizecimii, alcătuită dintr-un nucleu de aproape o sută două zeci de evrei, primise misiunea de a duce Vestea bună, a morții și învierii lui Isus, tuturor națiunilor. Nu este greu însă de observat că trecutul lor evreiesc, puternic naționalist și exclusivist afecta prezentul și periclita viitorul Bisericii. Luca inspirat de Duhul Sfânt arată cum Biserica este ajutată să își depășească propriile limite și prejudecăți și să ajungă cu Vestea bună la toate națiunile. Granițele geografice și barierele culturale sunt depășite una câte una pentru ca Biserica lui Hristos să fie un singur trup, cu o singură credință, mărturisind un singur botez. Unitatea Bisericii în ciuda diversității celor ce o compun este un miracol care dăinuiește până astăzi. După iudei, iudeii care vorbeau grecește, samariteni, romani, urmează acum grecii.

Citește Fapte 11:19-26.

Până unde au ajuns cei care s-au împrăștiat din cauza prigonirii? (v. 19)

Fapte 11:19 *Cei ce se împrăștiaseră, din pricina prigonirii întâmplare cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia și propovăduiau Cuvântul numai iudeilor. 20. Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena, care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus. 21. Mâna*

Identifică pe hartă Fenicia (Tir și Sidon), Cipru și Antiohia.

Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul. 22. Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia. 23. Când a ajuns el, și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat, și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă hotărâtă alipiți de Domnul. 24. Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul. 25. Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul; 26. și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii, și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.

Cui propovăduiau cei mai mulți dintre ei? (v. 19b)

De ce crezi că „numai iudeilor”?

Ce au făcut totuși „câțiva oameni din Cipru și din Cirena”? (v. 20) Identifică Cipru și Cirena pe hartă.

De ce crezi că aceștia au fost mai deschiși și mai dispuși să le predice și grecilor?

Ce le-au propovăduit grecilor? (v. 20b)

Creștinii evrei au ieșit, din punct de vedere geografic, din spațiul iudaic, dar iudaismul n-a ieșit din ei. Se pare că pe unde mergeau căutau comunitățile evreiești din diaspora, sinagogile și acolo le vorbeau conașionalilor lor despre Mesia Isus. Creștinii din Cipru și din Cirena care ei înșiși erau în diaspora, mai obișnuiți cu alte culturi și civilizații, i-au abordat și pe greci. Narațiunea din *Fapte* îi va urmări în continuare doar pe aceștia din urmă, pentru că scopul lui Luca este să prezinte înaintarea Bisericii, nu stagnarea ei. Oriunde Biserica se înțepenea în prejudecăți și inerție devenea o linie moartă, fără interes pentru scopul Duhului Sfânt și al lui Luca.

Faptele tale

Cu cine era „mâna Domnului”? (v. 21a)

Care era dovada că „mâna Domnului” era cu ei? (v. 21b)

Putem spune același lucru și noi despre biserica noastră? De ce?

Până unde a ajuns vestea despre biserica din Antiohia? (v. 22)

Ce măsuri au luat cei din Ierusalim? (v. 22b)

De ce crezi că l-au trimis pe Barnaba?

Ce a văzut Barnaba în Antiohia? (v. 23)

De ce a văzut Barnaba harul lui Dumnezeu și nu imperfecțiunile oamenilor? (v. 24)

Ce vezi prima dată când intri într-o biserică? Harul lui Dumnezeu sau defectele oamenilor? De ce?

De ce s-a dus Barnaba la Tars și nu la Ierusalim? (v. 25-26a)

Ce au făcut Barnaba și Saul un an întreg în Antiohia? (v. 26b)

Care a fost rezultatul? (v. 26c)

Noi de câți ani învățăm Cuvântul lui Dumnezeu? Ne numesc oamenii hristoși în miniatură, copii fidele ale lui Hristos? De ce?

Citește Fapte 11:27-30.

De ce au venit proroci din Ierusalim la Antiohia?

De ce s-au dus Barnaba și Saul din Antiohia la Ierusalim?

Creștinii. Expresia „li s-a dat numele” era folosită pentru a numi diverse categorii de oameni în funcție de preocuparea lor cea mai intensă sau de meseria lor. Faptul că în Antiohia ucenicii lui Isus au fost numiți „creștini” însemna o confirmare a faptului că preocuparea lor cea mai intensă avea legătură cu Christos. Crezi că pe tine te-ar fi numit creștin după acest criteriu? Termenul „creștini” apare doar în trei pasaje din Noul Testament: Fapte 11:26; 26:26; 1 Petru 4:16.

Antiohia era o localitate importantă în Siria. Ignațiu a fost episcop al bisericii din Antiohia și Ioan Gură de Aur a predicat aici.

Fapte 11:27 *În vremea aceea, s-au pogorât niște proroci din Ierusalim la Antiohia. 28. Unul din ei, numit Agab, s-a sculat și a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată*

Care biserică s-a născut mai întâi cea din Ierusalim sau cea din Antiohia?

lumea. Și a fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu. 29. Ucenicii au hotărât să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților, care locuiau în Iudea, 30. ceea ce au și făcut; și au trimis acest ajutor la prezbiteri prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

Cum se explică faptul că biserica mai tânără o ajută pe cea mai veche?

Ce demonstrează faptul că acești creștini greci din Antiohia îi ajută material pe creștinii iudei din Ierusalim, cu toate că aceștia nu au dorit să îi ajute spiritual vestindu-le Evanghelia?

De ce crezi că au trimis ajutorul prin Barnaba și prin Saul?

Biserica deschisă spre oamenii nemântuiți prosperă din toate punctele de vedere. Biserica închisă față de cei nemântuiți sărăcește din toate punctele de vedere.

Faptele tale

Cui îți este mai ușor să le vorbești despre Isus, creștinilor practicanți sau creștinilor cu numele? De ce?

Roagă-te săptămâna aceasta ca Dumnezeu să-ți arate care sunt „grecii” cărora trebuie să le vorbești despre Isus?

Versetul de memorat

Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult și numărul ucenicilor se mărea. Fapte 12:24

În timp ce în Antiohia Biserica grecilor se întărea, creștea și se bucura de harul lui Dumnezeu care era peste ei, Biserica din Ierusalim se confruntă din nou cu persecuția. De data aceasta Irod Agripa I este cel care își măsoară puterea cu puterea Bisericii. În anul 41 d.H. împăratul roman Claudiu a alipit Iudeea regatului lui Agripa I. Înțelegând repede cum s-ar putea face plăcut iudeilor, Irod Agripa I pornește persecuția împotriva creștinilor.

Citește Fapte 12:1-5.

Care au fost acțiunile lui Irod Agripa I împotriva Bisericii? (v. 1-3)

De ce făcea toate acestea? (v. 3)

De ce crezi că Dumnezeu permitea toate acestea?

Ce gând avea cu Petru? (v. 4)

De ce crezi că nu l-a ucis imediat ca pe Iacov?

Fapte 12:1 *Cam pe aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din Biserică, pentru ca să-i chinuiască; 2. și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. 3. Când a văzut că lucrul acesta place iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru. Erau zilele praznicului Azimelor. 4. După ce l-a prins și l-a băgat în temniță, l-a pus sub paza a patru cete de câte patru ostași, cu gând ca după Paște să-l scoată înaintea norodului. 5. Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.*

Irod Agripa I era nepotul lui Irod cel Mare. Regatul lui Irod cel Mare s-a împărțit la moartea acestuia între trei din fiii lui: Arhelau, Filip și Antipa. Lui Filip i-au revenit Itureea și Trachonitis, lui Arhelau Iudeea, Idumeea și Samaria, iar lui Antipa

Care era starea lui Petru în închisoare? Ce șanse avea să scape? De ce?

Ce făcea Biserica? (v. 5)

Ce crezi că se ruga Biserica pentru Petru? Argumentează.

Ce înveți despre rugăciune din aceste versete?

Citește Fapte 12:6-10.

Ce făcea Petru în noaptea dinaintea execuției plănuită de Irod? (v. 6)

Cum se explică liniștea lui Petru? Corelează cu Ioan 21:18.

Cum îl trezește îngerul pe Petru? (v. 7)

Ce îi spune îngerul lui Petru să facă? (v. 7-8) Compară cu Ioan 21:18.

Până unde l-a condus îngerul? (v. 9-10)

Galileea și Perea. Arhelau a fost exilat de către Augustus datorită cruzimii sale, iar Iudeea a fost redusă la o simplă provincie și anexată Siriei. La moartea lui Filip, împăratul roman Caligula l-a întronat în locul acestuia pe Agripa I. Agripa I era fiul unui alt fiu al lui Irod cel Mare, Aristobul, care a fost ucis chiar de tatăl său. Irod Antipa a fost și el exilat, iar Agripa I a primit și tetrarhia acestuia de la Caligula. Când Caligula a fost ucis, Agripa I se afla la Roma și a intrat repede în grațiile noului împărat, Claudiu, care i-a extins domnia lui Agripa I și asupra Iudeii și Samariei. Așa se face că în timpul domniei lui Claudiu la Roma, Irod Agripa I domnea în Palestina peste tot regatul bunicului său, Irod cel Mare. Avea de ce să fie mândru de sine și de ce să se simtă ca un cezar. (Josephus, *Antichități iudaice*)

Fapte 12:6 *În noaptea zilei când avea de gând Irod să-l înfățișeze la judecată, Petru dormea între doi ostași, legat de mâini cu două lanțuri; și niște păzitori păzeau temnița la ușă. 7. Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neașteptate, și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă,*

De ce crezi că îngerul a dispărut după ce l-a scos din închisoare și l-a lăsat pe uliță?

Cum îți explici că soldații nu au sesizat prezența îngerului și nu au reacționat?

Somnul liniștit al lui Petru din închisoare, în noaptea dinaintea execuției, reprezintă triumful credinței asupra circumstanțelor. Credință ancorată în cuvintele lui Isus.

Cât de ușor îți este să-ți păstrezi calmul în astfel de situații-limită? De ce?

Cum îți explici că pe Iacov Dumnezeu l-a lăsat să fie ucis cu sabia de Irod, iar pe Petru Dumnezeu l-a scăpat de sabia lui Irod? Nu este nedrept? Corelează cu Matei 20:20-23.

Iacov, fratele lui Ioan, este primul dintre apostoli care devine martir pentru Hristos. Ioan, fratele lui, este ultimul dintre apostoli care moare exilat în insula Patmos. S-ar putea spune că cererea mamei lor a fost într-un fel îndeplinită: cei doi fii ai ei au început și au încheiat șirul martiriului celor doisprezece apostoli. Dumnezeu în suveranitatea Sa a ales ca Iacov să fie ucis cu sabia de Irod, iar Petru să fie eliberat pentru a continua misiunea încă vreo douăzeci de ani. Ce înseamnă douăzeci de ani raportat la eternitate? Moartea este considerată prematură și tragică doar atunci când o raportăm la temporalitate, dar își pierde aceste conotații când o raportăm la eternitate.

și i-a zis: „Scoală-te, iute!” Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini. 8. Apoi îngerul i-a zis: „Încinge-te și leagă-ți încălțămintele.” Și el a făcut așa. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te în haină, și vino după mine.” 9. Petru a ieșit afară, și a mers după el, fără să știe dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie. 10. După ce au trecut de straja întâia și a doua, au ajuns la poarta de fier, care dă în cetate, și ea li s-a deschis singură; au ieșit și au trecut într-o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.

Citește Fapte 12:11-19.

Ce a înțeles Petru din experiența eliberării când s-a dezmeticit bine? (v. 11)

Corelează cu Fapte 10:34. Ce l-a ajutat pe Petru „să vadă” mai bine planul Domnului?

Ce rol crezi că joacă ascultarea „oarbă” de Dumnezeu în căpătarea „vederii” spirituale?

Ce rol are experiența cu Dumnezeu în înțelegerea planurilor Sale?

Unde s-a dus Petru când a realizat că e liber cu adevărat și că nu e doar o vedenie? (v. 12)

De ce crezi că s-a dus în casa Mariei, mama lui Ioan Marcu?

Cum a fost întâmpinat? (v. 13-16)

Cum îți explici reacția slujnicei Roda? Dar a Bisericii care se ruga pentru eliberarea lui?

Fapte 12:11 Când și-a venit Petru în fire, a zis: „Acum văd cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scăpat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeu.”
12. După ce și-a dat bine seama de cele întâmplate, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă, și se rugau. 13. A bătut la ușa care dădea în pridvor; și o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e. 14. A cunoscut glasul lui Petru: și de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea de veste că Petru stă înaintea porții. 15. „Ești nebună!” i-au zis ei. Dar ea stăruia și spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: „Este îngerul lui.”
16. Petru însă bătea mereu. Au deschis și au rămas încremeniți când l-au văzut. 17. Petru le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță, și a zis: „Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților.” Apoi a ieșit, și s-a dus într-alt loc. 18. Când s-a făcut ziuă, ostașii au

Ce înțelegeți din v. 17?

La care Iacov crezi că se referă? Corelează cu Fapte 15:13; Galateni 1:18-19.

Cine a fost executat până la urmă în locul lui Petru? De ce? (v. 18-19a)

Ce a făcut Irod după acest eșec? (v. 19b)

Cum crezi că a afectat acest eșec relația lui Irod Agripa cu iudeii?

Cum crezi că s-a simțit Irod în urma acestei întâmplări?

Citește Fapte 12:20-25.

Crezi că este vreo legătură între mânia lui Irod din v. 20 și eșecul din pasajul anterior? De ce?

Cum au încercat fenicienii din Tir și Sidon să facă pace cu Irod? (v. 20-22)

Ce s-a întâmplat în momentul în care Irod a acceptat logiile care se cuveneau divinității? (v. 23)

fost într-o mare fierbere, ca să știe ce s-a făcut Petru. 19. Irod, după ce l-a căutat în toate părțile, și nu l-a aflat, a luat la cercetare pe păzitori, și a poruncit să-i omoare. În urmă s-a pogorât din Iudeea la Cezareea, ca să rămână acolo.

Tirul și Sidonul aparțineau de Siria și nu erau sub jurisdicția lui Irod Agripa I. Dar se pare că depindeau economic de regatul acestuia. Se poate, așa cum sugerează Iosephus, ca Irod să fi participat în acea zi la festivalul care celebra ziua de naștere a împăratului Claudiu.

Fapte 12:20 *Irod era foarte mâniat pe cei din Tir și din Sidon. Dar aceștia au venit toți într-un gând la el; și după ce au câștigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor se hrănea din țara împăratului. 21. Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc, și le vorbea. 22. Norodul a strigat: „Glas de*

Dumnezeu, nu de om!”
*23. Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi. 24. **Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea.***

Crezi că fenicienii au fost sinceri sau interesați când l-au adulat în mod exagerat?

Crezi că sunt părtași la vinovăția lui Irod? De ce?

Ce înveți din acest pasaj despre a face complimente, a lăuda pe cineva, a exagera intenționat?

Cine l-a lovit pe Irod? (v. 23) De ce?

Corelează cu atitudinea lui Petru într-o situație similară din Fapte 10:25-26. Cum a reacționat Petru?

Ce înveți din aceste pasaje despre mândrie și despre cinstirea care i se cuvine doar lui Dumnezeu?

Irod, care îl ucide cu sabia pe Iacov doar pentru a fi pe placul iudeilor, este lovit de sabia Domnului pentru că a căutat slava oamenilor și nu a dat slavă lui Dumnezeu. În confruntarea dintre puterea lui Irod Agripa I și puterea Bisericii lui Hristos, Biserica a ieșit biruitoare prin rugăciune. Puterea rugăciunii după voia lui Dumnezeu este mai mare decât puterea politică a liderilor lumii.

În contrast cu acțiunile potrivnice ale lui Irod Agripa I

Biserica din Antiohia - o biserică misionară

Versetul de memorat

*Pe când slujeau Domnului și
posteau, Duhul Sfânt a zis:
„Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și
pe Saul pentru lucrarea la care i-am
chemat.” Fapte 13:2*

Dacă în secțiunea anterioară (9:32-12:24) Luca prezintă expansiunea Bisericii spre neamuri (dar nu o expansiune geografică), prin inițiativa divină de a-l trimite pe apostolul Petru în casa lui Corneliu la Cezareea, în această a patra secțiune a cărții (12:25-16:5) Luca prezintă prima călătorie misionară a lui Pavel pe continentul asiatic. Vezi harta de la pag. 39. Pe lângă călătoria aceasta de misiune a lui Pavel și a lui Barnaba, această secțiune prezintă și concluziile Conciliului de la Ierusalim, prin care creștinii dintre neamuri erau absolviți de obligația de a respecta ritualurile iudaice prescrise în Legea lui Moise (circumcizia, sabbatul, sărbătorile, mâncarea curată, ritualurile de purificare etc.).

Citește Fapte 12:25-13:3.

Ce principii sau învățături despre **trimiterea misionarilor** se pot desprinde din acest pasaj?

Fapte 12:25 *Barnaba și Saul, după ce și-au împlinit însărcinarea, s-au întors din Ierusalim, luând cu ei pe Ioan, zis și Marcu. Fapte 13:1* *În Biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul. 2. Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.” 3. Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece.*

toată viclenia și de toată răutatea, fiul dracului, vrăjmaș al oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strâmbi căile drepte ale Domnului? 11. Acum, iată că mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb, și nu vei vedea soarele până la o vreme.” Îndată a căzut peste el ceață și întuneric, și căuta bâjbâind niște oameni, care să-l ducă de mână. 12. Atunci dregătorul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut, și a rămas uimit de învățătura Domnului. 13. Pavel și tovarășii lui au pornit cu corabia din Pafos, și s-au dus la Perga în Pamfilia. Ioan s-a despărțit de ei, și s-a întors la Ierusalim.

Fapte 13:14 Din Perga și-au urmat drumul înainte, și au ajuns la Antiohia din Pisidia. În ziua Sabatului, au intrat în sinagogă și au șezut jos. 15. După citirea Legii și a Prorocilor, frunțașii sinagogii au trimis să le zică: „Fraților; dacă aveți un cuvânt de îndemn pentru norod, vorbiți”. 16. Pavel s-a sculat, a făcut semn cu mâna, și a zis: „Bărbați Israeliti și voi

Citește Fapte 13:14-41.

Ce înveți despre **strategia și mesajul** lui Pavel și al lui Barnaba?

care vă temeți de Dumnezeu, ascultați! 17. Dumnezeu acestui popor Israel a ales pe părinții noștri. A ridicat la cinste pe norodul acesta, în timpul șederii lui în țara Egiptului, și l-a scos din Egipt cu brațul Său cel puternic. 18. Timp de aproape patruzeci de ani, le-a suferit purtarea în pustie. 19. Și, după ce a nimicit șapte popoare în țara Canaanului, le-a dat de moștenire pământul lor; pentru aproape patru sute cincizeci de ani. 20. După aceste lucruri le-a dat judecători, până la prorocul Samuel. 21. Ei au cerut atunci un împărat. Și, timp de aproape patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminția lui Beniamin; 22. apoi l-a înlăturat, și le-a ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit astfel: „Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele.” 23. Din sămânța lui David, Dumnezeu, după făgăduința Sa, a ridicat lui Israel un Mântuitor, care este Isus. 24. Înainte de venirea Lui, Ioan propovăduise botezul pocăinței la tot norodul lui Israel. 25. Și Ioan, când era la sfârșitul însărcinării lui, zicea: „Cine credeți că sunt eu? Nu sunt Acela; ci iată că după mine vine Unul,

căruia eu nu sunt vrednic să-i dezleg încălțămintea picioarelor.” 26. Fraților, fii ai neamului lui Avraam, și cei ce vă temeți de Dumnezeu, vouă v-a fost trimis Cuvântul acestei mântuiri. 27. Căci locuitorii din Ierusalim și mai marii lor n-au cunoscut pe Isus; și prin faptul că L-au osândit, au împlinit cuvintele prorocilor, care se citesc în fiecare Sabat. 28. Măcar că n-au găsit în El nici o vină de moarte, totuși ei au cerut lui Pilat să-L omoare. 29. Și, după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos de pe lemn, și L-au pus într-un mormânt. 30. Dar Dumnezeu L-a înviat din morți. 31. El S-a arătat, timp de mai multe zile celor ce se suiseră cu El din Galilea la Ierusalim, și care acum sunt martorii Lui înaintea norodului. 32. Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri, 33. Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.” 34. Că L-a înviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: „Vă voi împlini cu toată credincioșia făgăduințele sfinte, pe care le-am făcut

În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. 45. Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, și-l batjocoreau. 46. Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți, și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri. 47. Căci așa ne-a poruncit Domnul: „Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor; ca să duci mântuirea până la marginile pământului.” 48. Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut. 49. Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara. 50. Dar Iudeii au întărâtat pe femeile cucernice cu vază și pe frunțașii cetății, au stârnit o prigonire împotriva lui Pavel și Barnaba, și i-au izgonit din hotarele lor. 51. Pavel și Barnaba au scuturat praful de pe picioare împotriva lor, și s-au dus în Iconia, 52. în timp ce ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

Faptele tale

Care este opinia ta despre lucrarea de pionierat în localități care nu au o biserică?

Cum crezi că se poate începe o astfel de misiune?

Crezi că Dumnezeu te cheamă și pe tine într-o astfel de misiune? Argumentează.

Ce te-ar face să renunți, la fel ca Ioan Marcu?

Ce rol crezi că are împotrivirea într-o astfel de misiune?

Cu care biserică crezi că seamănă mai mult Biserica „Harul”, cu biserica din Ierusalim sau cu cea din Antiohia? De ce?

Prima călătorie misionară lui Pavel

